

Variació de la vocal pretònica en *resina* (I)

(ALDC, V, 1252. *La resina*)

La *resina*, nom de la ‘substància sòlida o pastosa que segreguen diverses plantes, especialment el pi’, serà estudiada en dos mapes: aquí (I) comentem només la variació de la vocal pretònica; i en el (II) (veg. mapa 636), el tractament de la -s- intervocàlica.

El mot llatí RESĪNA ha mantingut el timbre [e] de la vocal inicial a la major part del cat. nord-occ. (*r[e]sina*, *r[e]ina*), mentre que en val. i tort. ha sofert un descens en [a] (*r[a]sina*,

r[a]ina) a causa d’una tendència que té aquesta vocal en contacte amb una vibrant (cf. *f[a]rrer* ‘ferrer’), però que podria tenir relació amb una var. del llat. tardà, RASINA, originada per atracció de RASIS ‘pega’ (cf. it. *ragia* ‘resina’). *R[ə]sina*, del cat. or., és resultat d’una neutralització de la [e] arcaica.

Són mots normatius *resina* i *reïna*, des del *DOrt*, 1917.

